

Pokuta v blokovém řízení

Uložení pokuty v blokovém řízení a vydání bloku na pokutu na místě nezaplacenou, nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, představuje akty vydané příslušným správním orgánem, osobou jím pověřenou, popřípadě orgánem určeným zákonem č. [200/1990](#) Sb., o přestupcích, nebo jiným orgánem, s cílem

Uložení pokuty v blokovém řízení a vydání bloku na pokutu na místě nezaplacenou, nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, představuje akty vydané příslušným správním orgánem, osobou jím pověřenou, popřípadě orgánem určeným zákonem č. [200/1990](#) Sb., o přestupcích, nebo jiným orgánem, s cílem autoritativně zasáhnout do právních vztahů osoby obviněné z přestupku jako účastníka řízení o přestupku; v důsledku toho jde o správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy) povahy individuálního správního aktu.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 602/2002, ze dne 28.2.2003)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci výkonu rozhodnutí oprávněného města R. proti povinnému F. K., srážkami ze mzdy, pro 1.000,- Kč, vedené u Okresního soudu v Rokycanech pod sp. zn. E 493/2001, o dovolání oprávněného proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 4.9.2001, č.j. 12 Co 523/2001-9, tak, že zrušil usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 4.9.2001, č.j. 12 Co 523/2001-9 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Odvolací soud změnil usnesení, jímž soud prvního stupně nařídil výkon rozhodnutí srážkami z důchodu povinného, tak, že návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zamítl. Dospěl k závěru, že pokutový blok není rozhodnutím, které by mohlo být v řízení podle § 251 a násl. o.s.ř. vykonáno; podle jeho názoru jde pouze o doklad o tom, že bylo zahájeno blokové řízení, a tomu, kdo se přestupku dopustil, bylo umožněno zaplatit blokovou pokutu v dodatečně lhůtě. Nezaplacením pokuty nastává situace, uzavřel odvolací soud, „jako by se blokové řízení vůbec nekonalo.“

Oprávněný (za nějž jedná pověřený zaměstnanec s právníckým vzděláním) ve včasném dovolání namítl, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Z ustanovení § 84 zákona č. [200/1990](#) Sb. dovedl, že pokutový blok je nutné považovat za řádný exekuční titul, na jehož základě lze vymáhat pokutu jím uloženou.

Dovolání je v dané věci přípustné (§ 236 odst. 1 o.s.ř.), jelikož směřuje proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé, kterým bylo rozhodnuto o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí (§ 237 odst. 1 písm. a/, § 238a odst. 1 písm. c/ o.s.ř.). Dovolatel jím uplatnil i způsobilý dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř., jímž lze namítat, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Vady uvedené v § 242 odst. 3, větě druhé, o.s.ř. dovolatel nenamítá a z obsahu spisu se nepodávají; jelikož jinak je dovolací soud vázán uplatněným dovolacím důvodem (§ 242 odst. 3, věta první, o.s.ř.), je předmětem dovolacího přezkumu otázka, zda je správný právní závěr odvolacího soudu, že k výkonu předložené rozhodnutí, vydané v tzv. blokovém řízení, je titulem výkonu rozhodnutí podle § 274 o.s.ř. či nikoli.

Odpověď podal Nejvyšší soud již v usnesení ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000, uveřejněném pod č. 4/2002 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (stejně jako v usnesení z téhož dne sp. zn. 21 Cdo 776/2000, uveřejněném pod č. 102/2001 v časopise Soudní judikatura), v nichž dovodil, že uložení pokuty v blokovém řízení a vydání bloku na pokutu na místě nezaplacenou, nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, představuje akty vydané příslušným správním orgánem, osobou jím pověřenou, popřípadě orgánem určeným zákonem č. [200/1990](#) Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. [200/1990](#) Sb.“), nebo jiným orgánem, s cílem autoritativně zasáhnout do právních vztahů osoby obviněné z přestupku jako účastníka řízení o přestupku; v důsledku toho o správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy) povahy individuálního správního aktu jde.

Opačný názor odvolacího soudu tedy správný není, a dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř. dovolatel uplatnil právem.

Dovoláním napadené rozhodnutí tudíž Nejvyšší soud zrušil, a odvolacímu soudu věc vrátil k dalšímu řízení (§243b odst. 2, 3 o.s.ř.).

V označených rozhodnutích Nejvyšší soud též vyslovil závěry o tom, jaké obsahové a formální náležitosti rozhodnutí vydané v blokovém řízení musí splňovat, aby o vykonatelné správní rozhodnutí šlo i v konkrétním případě. Těmito otázkami se odvolací soud z logiky uplatněného právního názoru nezabýval, protože se k nim nemůže vyjádřit ani soud dovolací.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)
- [Konkordátní smlouva se Svatým stolcem](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Práva dětí](#)
- [Určitost sankcionované povinnosti](#)
- [Zemědělská půda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)